

OPINIÓ

Ramón Luque
Concejale de Medio
Ambiente

¿Para qué sirve la izquierda si no es para hacer más igualitaria y solidaria la ciudad que estamos proyectando?

La hora de la ciudadanía

En sus últimos números, el lector de L'HOSPITALET es testigo de una serie de proyectos de nuestra ciudad que, seguramente, le tienen anonadado. No es para menos. Este mismo ejemplar que tienes en tus manos es buena muestra de ello. En estos cuatro años (1999-2003) lo que hemos denominado la segunda transformación de L'Hospitalet se ha puesto en marcha y ya no hay quien la detenga. Así son las cosas. Los días que alguna vez soñamos para nuestra ciudad, están casi a la vuelta de la esquina.

No es sólo la importante transformación urbanística, el hito histórico del soterramiento de las líneas de Renfe, el desarrollo de los servicios en el Distrito Económico Granvía L'H, la apuesta por el medio ambiente, los equipamientos culturales y la ciudad educadora o la proyección exterior de nuestra ciudad. Es sobre todo que, al mismo tiempo, hemos recuperado retrasos históricos de lo que la gente toca cada día. Me estoy refiriendo a cosas como la Agenda 21 de L'H, el Plan de Acción contra el Sida, los Planes Integrales de reforma de los barrios de Collblanc y la Torrassa, el futuro de los de Pubilla Cases y la Florida, el primer Plan de Interculturalidad, la construcción de la primera Escola Bressol de L'H, el primer Plan Director de Movilidad Sostenible, etcétera.

¿De dónde surge esa fuerza? Sin duda de

la ciudad misma. De sus enormes potencialidades. Pero modestamente, aunque con legítimo orgullo, también de una decisión importante: en 1999, las diversas fuerzas de la izquierda de nuestra ciudad, supimos aunar esfuerzos en un momento histórico de L'Hospitalet. Así el gobierno que formamos el PSC, Esquerra Unida i Alternativa e Iniciativa per Catalunya-Verds, fue, creo, el aldabonazo.

Cuatro años después, meses antes de que los y las hospitalenses vuelvan a decidir con su voto quien les gobernará, podemos afirmar que fue un acierto. Atención, porque sólo hemos hecho que preparar para los próximos

¿Tendrá o no tendrá contenidos de izquierda la segunda transformación de L'H? Sólo en un proyecto así creemos, sólo con ese nos identificamos y sólo para ese trabajaremos

años la eclosión de esa ciudad que habíamos soñado. En estas páginas encontrarás el apunte de lo que será L'Hospitalet del futuro.

Siendo como somos –socialistas, Esquerra Unida i Alternativa e Iniciativa– fuerzas de la izquierda pero, bien diferentes, no todo ha sido un camino de rosas. También ha habido desencuentros. Y cada uno de nosotros ha defendido aquello que creía lo mejor para L'H. Sin renunciar a nada de lo que somos. A veces nos ha faltado ambición para explotar a fondo la riqueza de un gobierno así. En ocasiones, hay que decirlo, ha faltado mayor radicalidad.

Y no es que L'H haya resuelto todos sus problemas. Ni mucho menos. Si miramos la necesidad de vivienda no podemos mostrar si no preocupación y necesidad de acometer esa tarea como prioritaria. No queremos una ciudad, tampoco, donde el mejor futuro conviva con zonas de exclusión social, ¿para qué sirve la izquierda si no es para hacer más igualitaria y solidaria la ciudad que estamos proyectando? Y si participación debe dejar paso a democracia participativa, entonces tendremos que convenir que nos queda mucho por andar. E igual el civismo y la limpieza de nuestra calles, la seguridad ciudadana, etc.

Por no hablar del medio ambiente, que es algo más que políticas medioambientales...

En definitiva se trata de responder a una pregunta

concreta: ¿tendrá o no tendrá contenidos de izquierda la segunda transformación de L'Hospitalet? Sólo en un proyecto así creemos, sólo con ese nos identificamos y sólo para ese trabajaremos. Contando con la gente, convencidos como estamos de que son el verdadero motor del cambio de L'Hospitalet.

Para ello y porque la tarea de futuro es enorme, Esquerra Unida i Alternativa ha decidido sumar fuerzas con Iniciativa per Catalunya-Verds. Sumando por L'Hospitalet. Porque era imprescindible. Ahora el momento de la valoración, es el de la ciudadanía. En ella confiamos.

OPINIÓ

Montserrat Company
Regidora d'Educació

ICV considera imprescindible situar les persones en l'eix central de l'acció política

Projectes de futur: L'Hospitalet 2010

Amb la denominació genèrica de L'Hospitalet 2010, a principis de l'actual mandat les forces polítiques que formen el Govern Municipal – PSC, EUiA i ICV– aproven donar un impuls important a un seguit de projectes i d'actuacions urbanístiques i polítiques en la direcció d'allò que s'ha anomenat la segona gran transformació de la ciutat.

El resultat positiu de les negociacions perquè el traçat del TGV al seu pas per L'Hospitalet sigui soterrat, fa que aquest projecte passi de ser una utopia a una realitat possible en procés d'execució. Això ha de suposar la superació del que ha estat l'entrebanc més gran que ha tingut la nostra ciutat, l'esquarterament històric en barris inconnexes, que finalment poden tenir una vertebració de ciutat.

Però encara és més, ja que com a conseqüència d'aquest projecte se'n possibiliten d'altres com poden ser l'estació intermodal de la Torrassa, la millora de la xarxa viària i del transport públic o la reforma de la Granvía amb la remodelació urbanística i la seva connexió amb el nou Districte Econòmic.

Ens trobem doncs, davant d'una profunda transformació planificada, que més enllà dels projectes que s'han citat, en contempla d'altres –alguns ja iniciats– com el Pla Integral de Collblanc i la Torrassa, fruit d'una modèlica experiència de participació veïnal, que el govern de la ciutat ha assumit-. Així mateix po-

dem citar altres exemples en fases diverses de realització: el Pla Integral de Pubilla Cases, la Florida i les Planes, el Pla de Renovació d'Àrees Industrials i altres. També de projectes no estrictament urbanístics, sinó d'altres àmbits, que impulsats per ICV, han acabat trobant la complicitat del PSC, partit majoritari en el govern.

Em refereixo a actuacions i projectes duts a terme des de la Regidoria d'Educació, com l'Escola Bressol plantejada com un centre d'atenció integral a la primera infància, o els àmbits de participació com el Consell Educatiu de Ciutat, l'elaboració del Projecte Educatiu

Per a ICV tenen una especial significació l'habitatge i el desenvolupament sostenible en un marc de cohesió social, per sobre dels interessos estrictament econòmics i mercantilistes

de Ciutat i el Consell de Nois i Noies. O bé abordar el suport al centres de secundària a fi d'evitar el fracàs escolar amb mesures positives que afavoreixin la sortida de l'escola i la transició al món del treball.

Però tornant a les grans transformacions de la ciutat, aquestes tenen una capacitat potencial de donar resposta a una gran diversitat de necessitats de les persones i dels territoris, entre les quals per a ICV n'hi ha dues que –sense ser les úniques– tenen una significació molt especial, que són l'habitatge i el desenvolupament sostenible en un marc de cohesió social, que superi els interessos

estricte econòmics i els criteris mercantilistes.

Per a ICV tot valorant positivament els projectes, pensem que cal definir quin model de ciutat i d'urbanisme volem. Per a nosaltres és imprescindible situar a les persones en l'eix central de l'acció política. Ja sigui en els projectes urbanístics, en l'habitatge, en els espais de relació, en els serveis o en els espais d'economia hi ha d'haver una prioritat: la dimensió humana.

I això vol dir escoltar quines són les necessitats de les persones i facilitar mecanismes efectius de participació en la seva

solució. Vol dir contemplar l'habitatge com un dret inqüestionable de les persones, exercint una política radical d'habitatge protegit –in-

cloent-hi el de lloguer– i equilibrat territorialment.

Vol dir donar resposta als col·lectius de persones amb majors dificultats per obtenir habitatge: els joves, la gent gran, persones amb mobilitat reduïda, dones maltractades, nous models de família i altres necessitats. Vol dir facilitar solucions solidàries a les persones en risc d'exclusió social. Vol dir la necessitat d'un model de ciutat sostenible en tots els seus àmbits: l'urbanisme, l'accessibilitat, la mobilitat, el transport, l'energia, els residus... En definitiva l'equilibri i la conciliació entre el ciment i la natura.